

ע"פ 36610/04/16 - סאלח אלעקילי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 36610-04-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

סאלח אלעקילי
ע"י ב"כ עו"ד עבד קעדאן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הרבסט שמואל) מיום 15.3.16 בת"פ 34031-10-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהתפרעות ובניסיון תקיפת שוטר. המערער נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות עצמית. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 15.10.14 בשעה 09:00, בעקבות כניסת מתפללים להר הבית, התקיימה הפגנה בלתי חוקית בת כ- 500 מפגינים בסמוך לשער האריות בירושלים. בשעה 10:50 נשמעה כריזה לפיזור ההפגנה, אך חלק מהמפגינים החל להתנגד לכוח המשטרה שסייע בפינוי וליידות לעברם אבנים. במהלך התפרעות זו נפגעו שוטרים. המערער היה בין המתפרעים ויידה חפץ לעבר השוטרים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעת המערער וטוען כי התמלאו שני התנאים המאפשרים זאת. נטען כי המערער הינו סטודנט לסיעוד, שסיים ארבע שנות לימוד באוניברסיטת תל אביב והתמחות, ועל פי הוראת סעיף 5(א) לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), התשמ"ט-1988, הרשעתו בדין עלולה למנוע ממנו לגשת לבחינות משרד הבריאות ולהיות רשום בפנקס הזכאים לעסוק בתחום. באשר לסוג העבירה, נטען כי החפץ שזרק המערער לא

פגע באיש ולא גרם נזק לרכוש, ומדובר בעבירה מהמדרג הנמוך של הפרת הסדר הציבורי. עוד נטען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת המערער ולהתחשב בתסקיר החיובי שנערך בעניינו. באה הפניה לפסיקה שנטען כי, לאור נסיבותיה, הנה דומה לעניינו ובית משפט נמנע באותם מקרים מהרשעה.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות הערעור. נטען כי בית משפט קמא הביא בחשבון את כל הנתונים לקולה להם הפנה המערער. בית משפט קמא יישם נכונה הכללים הנוגעים לאי הרשעה והחלטתו נכונה וראויה, ונקבע כי אפשרות בלבד לפגיעה ביכולת תעסוקה - אין בה די, מה עוד שמעשיו של המערער נעשו תוך כדי לימודי סיעוד. הוסף עוד כי כיום אף קטינים מורשעים בעבירות אלו לא כל שכן המערער שהנו בגיר.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1988, עולה כי הנו כבן 27 שנים, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו, סטודנט שנה ד' בחוג לסיעוד ובמקביל עובר הכשרה מעשית ועובד באופן לא רציף במפעל אבן ושיש. הוא הודה בביצוע העבירות וביטא חרטה. שירות המבחן התרשם כי הינו צעיר נורמטיבי, ללא דפוסים עברייניים, בעל יכולת קוגניטיבית גבוהה. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, האחריות שלקח על המעשים, גילו הצעיר, עברו נטול ההרשעות הפליליות ותסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. תופעת ההתפרעות ויידוי האבנים מתרחשת חדשות לבקרים במקומותינו, והפכה למכת העיר ירושלים, בה משתתפים פעמים רבות צעירים נורמטיביים ללא עבר פלילי. החומרה הנלוות בנסיבות דנן עולה גם מעצם ההשתתפות בהתפרעות והביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע באזור העיר העתיקה. המערער פגע בערכים של שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי, הזכות לביטחון אישי ולשלמות הגוף. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתידו, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטיית שעלולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן, המערער הצביע על אפשרות שתעסוקתו תיפגע, אולם באפשרות אין די ויש צורך בפגיעה ממשית וקונקרטיית (וראה לעניין זה האמור בעמוד 4 לגזר דינו של בית משפט קמא).

אשר על כן, ונוכח חומרת העבירות ונסיבותיהן, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 ינואר 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד

